

במשמרה תניינא דליליא, אינון צווחין ונבחיין
 ואמריין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם
 סם המות, דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי
 בנות הב הב.

קרבנא תניינא לקבל שו"ר, דאתמר
 ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז
 וגומר, ולקבליה צלותא דמנחה, דאמר דוד
 עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב
 לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב ש', ואנון
 ע"ב שמחן, דאינון לבושין לע"ב שמחן
 עלאין, פגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה,
 ובגין דא להוציא לחם מן הארץ, והיינו לחם
 אפירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא
 דאורייתא.

ולעולם כל קרבנין שחיטתן בצפון, בגין
 דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), (ס"א
 ודא יצר הרע, ובגין דלא יהא צריך מנשמתא דילך) (ס"א דלא
 יסריך נשמתא דילך האכיליהו קרבנא, לקיימא ביה (משלי כה כא)
 אם רעב שונאך האכיליהו לחם, ואם צמא השקהו מים, ולבתר
 דאיהו נטיל דמא דקרבנא, לא יטול מדילך) דמתמן ההוא
 דאושיד דמא, מלחך ההוא דמא דבעירן ובגין
 דא לא צריך לכסאה לה מניה, לקיימא ביה
 אם רעב שונאך האכיליהו לחם ואם צמא
 השקהו מים ולבתר דאיהו (דף טג ע"א) נטיל
 דמא, קרבין קרבנא לעילא, דאתמר בה (במדבר
 כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ולקבליה דשור
 איהו חמור נוער, אם זכו הא שו"ר מקבל
 קרבנא, ואם לאו הא חמור נוער, ובגין דא
 אתמר (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור
 יחדו, יחדו פלומר לא תגרום דיאכל חמור
 קרבנא דשור.

הגיהנם, סם המות, שנאמר בה
 לעלוקה שתי בנות הב הב.
 הקרבן השני - כנגד שו"ר,
 שנאמר בו שור או כשב או עז
 וגומר, וכנגדו תפלת מנחה,
 שאמר עליה דוד, מצמיח חציר
 לבהמה ועשב לעבודת האדם.
 מה זה עשב? ע"ב ש', והם
 שבעים ושנים שמות שהם
 לבושים לשבעים ושנים שמות
 עליונים, כמו העשב שהוא לבוש
 לחטה, ומשום זה, להוציא לחם
 מן הארץ, והיינו לחם אפירים
 אכל איש, וזהו הלחם של
 התורה.

ולעולם כל הקרבנות שחיטתן
 בצפון, משום שמצפון תפתח
 הרעה, (וזה יצר הרע. ומשום שלא יהיה צריך
 מנשמתך) שלא יסרך את נשמתך, האכיליהו קרבן,
 לקום בו אם רעב שונאך האכיליהו לחם ואם צמא
 השקהו מים, ואחר שהוא נוטל את דם הקרבן, לא
 יטיל משלך] שמשם, אותו ששופך
 דם, מלחך אותו דם של בהמות,
 ומשום זה לא צריך לכסות אותו
 ממנו, לקום בו אם רעב שונאך
 האכיליהו לחם ואם צמא השקהו
 מים. ואחר שהוא נטל את הדם,
 מקריבים את הקרבן למעלה,
 שנאמר בו את קרבני לחמי
 לאשי, וכנגד השור הוא חמור
 נוער. אם זכו, הרי השו"ר מקבל
 את הקרבן, ואם לא, הרי חמור
 נוער, ומשום זה נאמר לא תחרש
 בשור ובחמור יחדו. יחדו פלומר,
 אל תגרום שיאכל החמור את
 קרבן השור.

הקרבן השלישי - של ערבית,
 קרבן העוף, שנאמר בהם שתי
 תורים או שני בני יונה וגומר,
 שאם זכו, הנש"ר של יעקב יורד

קרבנא תליתאה דערבית, קרבנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי
 תורים או שני בני יונה וגומר, דאי זכו נשר"א דיעקב נחית

לְקַבֵּל אוֹתָם, וְאִם לֹא, הַנֶּשֶׁר שֶׁל צֵד הַטְּמֵאָה נֵץ לַיּוֹנָה, וְכַפִּי הַקֶּרֶן כֶּן יתְגַדֵּל אוֹ יתְקַטֵּן.

הַקֶּרֶן הַרְבִּיעִי - אָדָם, זֶהוּ שֶׁמְקַבֵּל קֶרֶן שֶׁל אֲדָם, שֶׁהוּא מִחֻשְׁבָּה שֶׁמְקַרֵּיב וּמֵיחֵד הַפֶּל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמֵר, זֶהוּ שֶׁמְקַרֵּיב קֶרֶן לַיהוָה, וְזוֹ הַתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְנֶה בְּתַפְלָה לְשִׁמְעַ סֵּפֶר תּוֹרָה, לְהִיּוֹת בּוֹ קֶרֶן שֶׁלֶם בְּאָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם, וּמִשּׁוּם זֶה, מִסִּיר אֲזַנּוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה.

וְכִי הַקֶּרֶנוֹת הִלְלוּ רְמוּזִים בְּגוֹפּוֹ שֶׁל הָאָדָם, מִ"ח וְל"ב וְרֵא"ה, הֵם אֲרֵי"ה שׁו"ר נֶשֶׁר, הַיְרִיבִים שֶׁלָּהֶם כָּלֵב חֲמוּר נֵץ, טַחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, שֶׁהֵם מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה. מִחֻשְׁבָּה זֶה אָדָם. יֵשׁ מִחֻשְׁבָּה טוֹבָה שֶׁל חַיּוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ מִחֻשְׁבָּה רָעָה שֶׁל חַיּוֹת רָעוֹת, וּמִחֻשְׁבָּה טוֹבָה הֵיא אָדָם טוֹב, וּמִחֻשְׁבָּה רָעָה זֶה אָדָם רָע, בְּלִיעֵל, אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה.

בְּגוֹד הַמִּי"ח הוּא הָאֲרֵי"ה שׁוֹרֵד לְאֵכָל קֶרֶנוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי אֲרֵי"ה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם. הַל"ב לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם. רֵא"ה זֶה נֶשֶׁר, שֵׁישׁ לֵה כְּנָפִים שְׁפוּרְחַת בְּהֵן, וְעַלֵּיהָ נֶאֱמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם. הַמִּחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם וּכְבַעַל פֶּלֶם, וְהֵם הַמְּרַכְּבָה שֶׁלּוֹ, כְּסוּסִים לְבָנֵי הָאָדָם.

חַיּוֹת הַמַּחַ - עֲצָמוֹת בְּקֶרֶן, וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ. חַיּוֹת הָרֵאָה וְהַלֵּב - עוֹרְקִים, קָשֶׁר וְחַבּוּר, וְהַתְּנוּעָה שֶׁלָּהֶם הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רֵאָה, וְהוּא רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,

לְקַבֵּל לוֹן, וְאִם לֹא נֶשֶׁר דְּסִטְרָא דְּמִסְאָבוּ נֵץ לְגַבֵּי יוֹנָה, וְכַפּוּם קֶרֶנָּא הַכִּי יִתְרַבֵּי אוֹ יִתְזַעַר.

קֶרֶנָּא רְבִיעֵאָה אָדָם, הֵיא אִיהוּ דְּמִקְבֵּל קֶרֶנָּא דְּאָדָם, דְּאִיהוּ מִחֻשְׁבָּה דְּקַרִּיב וּמֵיחֵד כְּלָא, וְעַלֵּיהָ אִתְמַר (שם א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם וְגוֹמֵר, הֵיא אִיהוּ דְּמִקְרַב קֶרֶן לַיהוָה, וְדָא אֲרֵי"תָא, וּבְגִין דָּא תִּקְיֵנוּ בְּצִלוֹתָא לְמִשְׁמַע בְּהָ סֵּפֶר תּוֹרָה, לְמַהוּי בֵּיהָ קֶרֶנָּא שְׁלִים בְּאָדָם, דְּאִתְמַר בֵּיהָ (שם י טו) זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מִסִּיר אֲזַנּוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכִי קֶרֶנִּין אֵלִין רְמִיזִין בְּגוֹפָא דְּבַר נֶשֶׁר מוֹח"א וְלִיב"א וְרֵא"ה, אִינוּן אֲרֵי"ה שׁוֹר נֶשֶׁר, קֶטְרוּגָא דְּלְהוֹן כָּלֵב חֲמוּר נֵץ, טַחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, דְּאִינוּן מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, מִחֻשְׁבָּה דָּא אָדָם, אִית מִחֻשְׁבָּה טְבָא דְּחִינוּן טְבִין, וְאִית מִחֻשְׁבָּה בִּישָׂא דְּחִינוּן בִּישִׁין, וּמִחֻשְׁבָּה טְבָא אִיהוּ אָדָם טוֹב, וּמִחֻשְׁבָּה בִּישָׂא דָּא אָדָם רָע בְּלִיעֵל, אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה.

לְקַבֵּל מוֹח"א אִיהוּ אֲרֵי"ה דְּנַחִית לְמִיכַל קֶרֶנִּין, וְעַלֵּיהָ אִתְמַר (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אֲרֵי"ה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, לְב"א לְשִׁמְאֵל וְעַלֵּיהָ אִתְמַר וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל לְאַרְבַּעַתָּם, רֵא"ה דָּא נֶשֶׁר דְּאִית לָהּ גְּדַפִּין דְּפִרַח בְּהוֹן, וְעַלֵּיהָ אִתְמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם, מִחֻשְׁבָּה דְּאִיהוּ אָדָם רְכִיב עַל כְּלָהוֹן, וְאִינוּן מְרַכְּבָה דִּילֵיהָ, כְּסוּסוֹן לְבָנֵי נֶשֶׁא.

חַיּוֹת דְּמוֹחָא גְּרַמִּין בְּקֶרֶנָּא, וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֵל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו

וְחַבּוּרָא, וְהַתְּנוּעָה דְּלְהוֹן רוּחָא דְּכְנָפֵי רֵאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת